

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 20.

V Trstu, 7. oktobra 1899.

Letnik III.

Enkrát samó ...

Enkrát samó še, dete moje,
Naj s Tàbo se sestanem jaz,
V oči sanjave lepe Tvoje
Zamaknen gledam kratek čas!

Enkrát samó še poljubujem
Naj usta Ti, lasé, oči,
Na to srcé Te pritiskujem,
Ki za-Te, deva, le gori!

Enkrát samó naj še položim
Na ramo svojo Ti rokó
Ter ginen Tèbi vse potòžim,
Kar mi toži srcé bolnó!

Enkrát samó v naročju zjoče
Naj Tvojem moje se srcé,
Kropé mi lica solze vroče,
Ki iz obupa se rodé: —

Na vek slovó čem potlej vzeti,
Za Te moléč, Te blagrujoč:
Neskončna sreča Tèbi svèti,
Objèmi mène groba noč...

Ljubomil Žálnik.

Prepozno.

P repozno, prepozno razcvéla,
je roža jeseni ob poti...,
Prepozno, prepozno zapéla,
je tičica v gozdni samoti...

Ta roža razevela je méni,
ljubavi prepozna cvetica...
In pozna, kot tice jeseni —
ta pesen — je njena glasnica...

Bogomila.

